

Arrest

nr. 154 463 van 14 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 maart 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 april 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. RECTOR, loco advocaat J. VERBOVEN, en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 maart 2015 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf.

Op dezelfde dag gaf de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 17 april 2015 diende verzoeker een asielaanvraag in. Uit het EUODAC-verslag blijkt dat verzoeker zijn vingerafdrukken op 16 april 2014 reeds werden afgenomen in Italië.

Op 29 april 2015 werd de overname van verzoeker verzocht aan Italië.

Op 12 mei 2015 stemden de Italiaanse autoriteiten o.g.v. artikel 18.1.b. Dublin-III-Verordening in met de overname van verzoeker.

Op 14 september 2015 wordt de asielaanvraag van verzoeker ter behandeling overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 20 maart 2015 vormt de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit het gestelde in punt 1 blijkt dat verzoekers asielaanvraag op 14 september 2015 ter behandeling werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit wordt ter terechtzitting bevestigd door de verzoekende partij.

In deze omstandigheden heeft verzoeker geen belang meer bij de vernietiging van de bestreden beslissing. De inoverwegingname van de asielaanvraag impliceert immers een tijdelijk verblijfsrecht en houdt in dat de bestreden beslissing minstens als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd (cf. RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (c)). Indien de asielaanvraag wordt afgewezen en de illegale verblijfs-situatie van verzoekende partij wordt vastgesteld, moet verwerende partij op grond van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat een gebonden bevoegdheid inhoudt, een nieuw bevel afgeven, waartegen verzoekende partij haar rechten kan doen gelden.

Ter terechtzitting bevraagd naar het belang van verzoekende partij bij de handhaving van het beroep, stelt de verzoekende partij dat zij zich in deze gedraagt naar de wijsheid van de Raad. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA